

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 85.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813693424/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

dens Siyde holder i Wissheden om at Ideen er alt, og at vi ved den skulle blive istand til alt og deelagtige i alt. En saadan Selvtillid er ikke stærkt fremtrædende i det Ydre, den giver ikke „Routine“, men den giver os Begejstringens Kraft til at bekjende det Guddommelige for Verden, som vi bekjende det for os selv i vort Hjertes Inderside — kun den styrker os til at blive tro til Døden.

Jeg har talt om alvorlige Ting, rigt og levende stod Tanken for mig i en Heelhed, som begejstrede mig selv. Og nu, da jeg læser det Strebue, forekommer det mig afkrudt og uskjønt, fuldt af Feil, og af endnu flere Mangler — kun et Omrids af hvad jeg tænkte, og det endog et særrebet, og slet sammensøjet Omrids. Dog synes Et mig klart: At jeg har en god Villie, en oprigtig Kjarlighed, og det skulle I ogsaa vide. Saa maae I heller end gjerne opbære, at jeg slet ikke har den Forstand, man fra først af har tillagt mig. Jeg kan opgibe at skrive, opgibe det jeg anfaae for mit Kald i Livet, men jeg kan ikke opgibe Eders Agtelse og Kjarlighed. Kald mig ensidig, sværmerisk, indstrænket, — men erkend at jeg elsker Eder! Saa vil jeg kunde trække mig tilbage, og ikke være ulykkelig, hvad jeg saa taber i Livet.

Mathilde.